

แบบรายงานผลการฝึกอบรมฯ ในประเทศ หลักสูตรที่หน่วยงานภายนอกเป็นผู้จัด

ตามหนังสืออนุมัติที่ กท ๐๔๐๑/ ๖๐๘ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔
ซึ่งข้าพเจ้า ชื่อ นางสาวพรทิพย์ นามสกุล จาโรสง
ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ สังกัด / งาน / ฝ่าย / โรงเรียน การพยาบาล
กอง โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร สำนัก / สำนักงานเขต สำนักการแพทย์
ได้รับอนุมัติให้ไป (ฝึกอบรม / ประชุม / ดูงาน / ปฏิบัติการวิจัย) ในประเทศ
หลักสูตร พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
ระหว่างวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๔ ถึง ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จัดโดย คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล เบิกค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น ๑๘๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนแปดหมื่นบาทถ้วน)

ขณะนี้ได้เสร็จสิ้นการอบรมฯ แล้ว จึงขอรายงานผลการอบรมฯ ในหัวข้อต่อไปนี้

๑. เนื้อหา ความรู้ ทักษะ ที่ได้เรียนรู้จากการศึกษา
๒. การนำมาใช้ประโยชน์ในงานของหน่วยงาน / ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนางาน
๓. ความคิดเห็นต่อหลักสูตรการฝึกอบรม / ประชุม / ดูงาน / ปฏิบัติการวิจัย ดังกล่าว
เช่น เนื้อหา / ความคุ้มค่า / วิทยากร / การจัดทำหลักสูตร เป็นต้น
(กรุณาแนบเอกสารที่มีเนื้อหาครบถ้วนตามหัวข้อข้างต้น)

ลงชื่อ พงทิพย์ จาโรสง ผู้รายงาน
(นางสาวพรทิพย์ จาโรสง)

รายงานการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย ในประเทศ และต่างประเทศ
(ระยะสั้นไม่เกิน ๙๐ วัน และ ระยะยาวตั้งแต่ ๙๐ วันขึ้นไป)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

- ๑.๑ ชื่อ - นามสกุล.....นางสาวพรทิพย์ จาโรสง.....
อายุ ๔๒ ปี การศึกษา.....พยาบาลศาสตรบัณฑิต.....
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน.....การพยาบาลเฉพาะทาง สาขาการพยาบาลผู้ป่วยวิกฤต
(ผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ)
- ๑.๒ ตำแหน่ง.....พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ.....
หน้าที่ความรับผิดชอบ (โดยย่อ).....ปฏิบัติหน้าที่พยาบาลวิชาชีพ ตำแหน่งชำนาญการ
ประเมินและดูแลผู้ป่วยวิกฤต ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา
- ๑.๓ ชื่อเรื่อง / หลักสูตร.....พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต.....
สาขา.....สาขาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ.....
เพื่อ ศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย
งบประมาณ งบประมาณกรุงเทพมหานคร เงินบำรุงโรงพยาบาล
 ทุนส่วนตัว
- จำนวนเงิน.....๑๘๐,๐๐๐.....บาท
ระหว่างวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖.....สถานที่ คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล.....
คุณวุฒิ / วุฒิบัตรที่ได้รับ.....พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต.....

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย
(โปรดให้ข้อมูลในเชิงวิชาการ)

๒.๑ วัตถุประสงค์

- เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแล้ว ผู้สำเร็จการศึกษาจะมีความรู้ความสามารถและ
คุณธรรม จริยธรรม ดังนี้
- มีคุณธรรม จริยธรรมทั้งทางวิชาการและวิชาชีพในการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
 - อธิบายหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ทางการพยาบาล แนวโน้มปัญหาสุขภาพ
ของประชากร และความรู้ในการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุได้อย่างเหมาะสม
 - วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิพากษ์ แก้ปัญหาทางการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ เสนอแนวคิด
สร้างสรรค์นวัตกรรม ข้อความรู้ใหม่ งานวิชาการและวิจัยทางการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุได้ โดยใช้
กระบวนการวิจัยทางการพยาบาลได้อย่างถูกต้อง
 - มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม มีภาวะผู้นำ และสามารถทำงานร่วมกับสหวิชาชีพ
และเครือข่ายสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- วิเคราะห์ แผลผล และจัดการข้อมูลทางตัวเลขและสถิติ เพื่อใช้ในการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับบุคคลกลุ่มต่างๆ ทั้งในวงการวิชาการและวิชาชีพ รวมถึงชุมชนทั่วไป และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม

- ปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุที่มีปัญหาสุขภาพซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒ เนื้อหา

มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ คือ ผู้มีคุณธรรม ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ มีสมรรถนะในการเป็นผู้นำ สามารถบูรณาการแนวคิด ทฤษฎี หลักฐานเชิงประจักษ์ และศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนในการปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุ และครอบครัว สามารถสร้างงานวิจัยทางการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ ตลอดจนสามารถคิด วิเคราะห์และตัดสินใจในการวางแผน บริหารจัดการ ประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้อง หลักสูตรการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ มีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาสุขภาพที่ซับซ้อน และให้การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุและครอบครัวอย่างต่อเนื่อง บนพื้นฐานของจริยธรรม จรรยาบรรณ และมาตรฐานวิชาชีพ สอดคล้องกับระบบสุขภาพของประเทศ และความต้องการของสังคม เป็นผลให้เกิดองค์ความรู้ในสาขาวิชาชีพ ที่นำไปสู่การพัฒนาองค์กร สถาบัน ให้ประสบความสำเร็จทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติและคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุมีโครงสร้างหลักสูตร ดังนี้

โครงสร้างหลักสูตร

๑. จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต

๒. โครงสร้างหลักสูตร

จัดการศึกษาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ หลักสูตรปริญญาโท แผน ก แบบ ก ๒ ดังนี้

แผน ก แบบ ก ๒

(๑) หมวดวิชาแกน	๙ หน่วยกิต
(๒) หมวดวิชาบังคับ	๑๒ หน่วยกิต
(๓) หมวดวิชาเลือก ไม่น้อยกว่า	๓ หน่วยกิต
(๔) วิทยานิพนธ์	๑๒ หน่วยกิต
(๕) สารนิพนธ์	-

รวมไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต

๓. รายวิชาในหลักสูตร

(๑) หมวดวิชาแกน จำนวน ๙ หน่วยกิต

หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติการทดลอง/ปฏิบัติในคลินิก-ศึกษาด้วยตนเอง)

พยคร ๖๑๐ ทฤษฎีและแนวคิดทางการพยาบาล ๒(๒-๐-๔)

NSID ๖๑๐ Theories and Concepts in Nursing

พยคร ๖๑๓ สถิติและการวิจัยทางการพยาบาล ๓(๓-๐-๖)

NSID ๖๑๓ Statistics and Nursing Research

พยคร ๖๒๐ การพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ๒(๒-๐-๔)

NSID ๖๒๐ Evidence-Based Nursing

พยคร ๖๒๗ นโยบายสุขภาพกับภาวะผู้นำ	๒(๒-๐-๔)
NSID ๖๒๗ Health Policy and Leadership	
(๒) หมวดวิชาบังคับ แผน ก แบบ ก ๒ จำนวน ๑๒ หน่วยกิต	
หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติการทดลอง/ปฏิบัติในคลินิก-ศึกษาด้วยตนเอง)	
พยณส ๖๐๑ พยาธิสรีรวิทยาและเภสัชวิทยาทางการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ	
๓(๓-๐-๖)	
NSAG ๖๐๑ Pathophysiology and Pharmacology in Adult and Gerontological Nursing	
พยณส ๖๐๒ การพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ ๑	๓ (๓-๐-๖)
NSAG ๖๐๒ Adult and Gerontological Nursing I	
พยณส ๖๐๓ ปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ ๑	๓ (๐ - ๑ ๒-๓)
NSAG ๖๐๓ A d ult and Gerontological Nursing Practicum I	
พยณส ๖๐๔ ปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ ๒	๓(๐-๑๒-๓)
NSAG ๖๐๔ Adult and Gerontological Nursing Practicum II	
(๓) หมวดวิชาเลือก ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต	
หน่วยกิต(บรรยาย-ปฏิบัติการทดลอง/ปฏิบัติในคลินิก-ศึกษาด้วยตนเอง)	
พยคร ๖๐๐ การให้การปรึกษาด้านสุขภาพ	๓(๒-๒-๕)
NSID ๖๐๐ Health Counseling	
พยคร ๖๒๕ การวัดและการจัดการผลลัพธ์	๓(๓-๐-๖)
NSID ๖๒๕ Outcome Measurement and Management	
พยคร ๖๒๙ การสอนทางการพยาบาล	๓(๓-๐-๖)
NSID ๖๒๙ Teaching in Nursing	
พยคร ๖๓๑ การพัฒนาบทบาทของพยาบาลปฏิบัติการขั้นสูง	๓(๓-๐-๖)
NSID ๖๓๑ Role Development of Advanced Practice Nurses	
พยณส ๖๐๗ สัมมนาการวิจัยทางการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ	๓(๓-๐-๖)
NSAG ๖๐๗ Research Seminar in Adult and Gerontological Nursing	

นอกจากรายวิชาในหมวดวิชาเลือกข้างต้นแล้ว นักศึกษาสามารถเลือกลงทะเบียนได้จากรายวิชาต่างๆ ที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล หรือจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ ตามความสนใจ และตามที่ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร หรืออาจารย์ที่ปรึกษาเห็นสมควร

(๔) วิทยานิพนธ์ (สำหรับแผน ก แบบ ก ๒)

พยคร ๖๔๘ วิทยานิพนธ์

๑๒(๐-๓๖-๐)

NSID ๖๔๘ Thesis

๔. โครงการวิจัยของหลักสูตร (วิทยานิพนธ์)

แนวทางการหาวิจัยของหลักสูตร มีดังนี้

(๑) การส่งเสริมสุขภาพของผู้ใหญ่และผู้สูงอายุทั้งในภาวะปกติ ภาวะเสี่ยง ภาวะเจ็บป่วยเฉียบพลัน วิกฤติและเรื้อรัง

(๒) การบำบัดทางการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุในภาวะเสี่ยง ภาวะเจ็บป่วยเฉียบพลัน วิกฤติ เรื้อรัง และอาการที่พบบ่อยในผู้สูงอายุ

(๓) การพัฒนารูปแบบเพื่อส่งเสริมการดูแลตนเอง การจัดการตนเองของผู้ใหญ่และผู้สูงอายุที่เจ็บป่วย ในภาวะวิกฤตและเรื้อรังรวมทั้งครอบครัว ผู้ดูแล

(๔) การพัฒนาคุณภาพการดูแลผู้ป่วยผู้ใหญ่และผู้สูงอายุในภาวะวิกฤตและเรื้อรังในด้านการจัดการ กับอาการที่เกิดจากภาวะความเจ็บป่วยและผลข้างเคียงจากการรักษาและอาการที่ พบบ่อยในผู้สูงอายุ

(๕) การพัฒนารูปแบบการดูแลผู้ป่วยผู้ใหญ่และผู้สูงอายุที่เจ็บป่วยเรื้อรัง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของ ครอบครัว และแหล่งสนับสนุนทางสังคมต่างๆ

ระบบการจัดการศึกษา

๑. ระบบ ใช้ระบบการจัดการศึกษาแบบหน่วยกิตระบบทวิภาค

๒. การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน มี

๓. การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค ไม่มี

การปฏิบัติการพยาบาลจำเป็นต้องมีการสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางการพยาบาล โดยการพัฒนางานวิจัย จากงานประจำ พยาบาลวิชาชีพควรทำการวิจัยเพื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาการ ปฏิบัติงานพยาบาลจากปัญหาที่เกิดขึ้นและต้องการพัฒนาการปฏิบัติงาน โดยมีการเปลี่ยนกระบวนการคิด ร่วมกันใช้วิธีการใหม่ๆ กับปัญหาที่เกิดจากการทำงานที่ปฏิบัติเป็นประจำ ฉะนั้นพยาบาลวิชาชีพต้องได้รับการ พัฒนาความคิดเชิงระบบและเชิงเหตุผลโดยใช้กระบวนการวิจัยที่มีคุณภาพทุกขั้นตอน ร่วมกับการใช้การ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ที่ใช้ในการตัดสินใจ พยาบาลต้องเห็นคุณค่าของการสร้าง ความรู้ด้วยตนเอง มีชีวิตที่คิดบวกกับการทำงาน ร่วมกับการได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร ผลงานวิจัยที่ เกิดขึ้นควรมีการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง มีเผยแพร่ในเวทีวิชาการ หรือตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร หากผลงาน ได้รับการยอมรับจะช่วยสร้างความภาคภูมิใจ และการคงอยู่ของพยาบาลผู้วิจัย และส่งผลลัพธ์ที่เกิดประโยชน์ กับผู้รับบริการได้รับบริการที่ดีและสุขภาวะที่ดี

การปฏิบัติการพยาบาล (Nursing practices) เป็นการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาของผู้รับบริการโดยครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ โดยใช้ กระบวนการพยาบาลซึ่งมีขั้นตอนของการดูแล โดยการวางแผนและการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ เพื่อตอบสนอง ความต้องการและแก้ไขปัญหาของผู้ใช้บริการ ประกอบด้วย การประเมินสภาพผู้รับบริการ การวินิจฉัยปัญหา ทางพยาบาล การวางแผนการพยาบาล การปฏิบัติการพยาบาลและการประเมินผลการพยาบาล สิ่งสำคัญ ในการพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาลต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะต้องมีการพัฒนาการ ปฏิบัติการพยาบาลสู่การวิจัย การวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาของศาสตร์ทางการพยาบาล และ เป้าหมายที่สำคัญยิ่งคือการนำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติซึ่งเป็นที่ยอมรับตามหลักสากล ว่า เป็นความรู้ที่ได้ผ่านกระบวนการไต่สวนทางวิทยาศาสตร์ (Scientific inquiry) ผลลัพธ์ที่ได้จากงานวิจัยถือเป็น ความรู้ใหม่ที่ทำให้การปฏิบัติการพยาบาลเกิดคุณภาพ การควบคุมคุณภาพของระบบบริการสุขภาพ ฉะนั้นการ ปฏิบัติการพยาบาลซึ่งเป็นงานประจำของพยาบาลจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนางานวิจัย การพัฒนางานวิจัยจาก งานประจำ (Routine to Research: RtR) เป็นการใช้นิวิจัยเป็นเครื่องมือในการทำให้เกิดการสร้างความรู้ เพื่อพัฒนางานประจำและนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยมีการเปลี่ยนขบวนการคิดใหม่กับการทำงานที่ทำ ประจำ โดยเน้นคุณค่าของมนุษย์ที่มีศักยภาพ ฉะนั้นพยาบาลที่ทำงานต้องได้รับการพัฒนาความคิดเชิงระบบ เชิงเหตุผล เปลี่ยนวิธีคิดโดยมีการใช้การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing) การเห็นคุณค่าของการสร้างความรู้ด้วย

ตนเอง การมีชีวิตที่คิดบวกกับการทำงาน โดยการพัฒนาทัศนคติที่ส่งเข้าสู่ความคิด คำพูดหรือจินตนาการที่นำไปสู่การพัฒนา ความเจริญ และความสำเร็จความคิดเชิงบวกนำไปสู่การคาดการณ์ถึงผลลัพธ์และความสำเร็จในทุกสถานการณ์และในงานที่รับผิดชอบให้เกิดเป็นหนึ่งเดียว โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence based) ที่ใช้ในการตัดสินใจ ได้รับการสนับสนุนให้สร้างงานวิจัยจากการปฏิบัติการพยาบาลที่ได้ผลลัพธ์ที่เกิดประโยชน์กับผู้รับบริการได้รับการที่ดีขึ้น สุขภาพดีขึ้น ปัจจัยสำคัญคือการได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในหน่วยงาน การมีนโยบายในการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาจากกรวิจัย มีการนำเสนอในเวทีวิชาการ หรือตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร หากผลงานได้รับการยอมรับจะช่วยสร้างความภาคภูมิใจ และเกิดการคงอยู่ของพยาบาลผู้วิจัย นอกจากนี้การมองเห็นจากการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยที่ต้องนำไปใช้ในการดูแลผู้ป่วย/ผู้รับบริการ และต้องมีการนำไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม มีหลักฐานการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้หลายมิติ ได้แก่ การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย การใช้ประโยชน์เชิงชุมชน/สังคม และการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ การใช้กระบวนการวิจัยเป็นสิ่งสำคัญและเกิดคุณภาพทุกขั้นตอน เพื่อนำมาสู่การพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาลมีความจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ร่วมกัน ฉะนั้นทีมพยาบาลที่มีปัญหาร่วมกันมาร่วมกันอ่านการพูดคุยกับคนทำงานที่คล้ายๆกัน เพื่อกำหนดคำถามงานวิจัยที่ตรงประเด็น เลือกใช้วิธีการวิจัยที่ถูกต้องเหมาะสม ควรมีการกำหนดเป้าหมายเดียวกันและความตั้งใจที่จะพัฒนา กำหนดแผนการดำเนินงานสรุปผลงานวิจัย และเผยแพร่สิ่งที่ได้จากการวิจัยไปสู่สังคม นำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization : LO) ทำให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่องเป็นเครือข่าย/เขตสุขภาพที่มีความร่วมมือที่กันให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขัน การสร้างงานวิจัยจากการปฏิบัติและการนำผลงานวิจัยไปใช้เป็นกระบวนการที่มีความเกี่ยวพันซึ่งกันและกัน และมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาความก้าวหน้าของวิชาชีพพยาบาล

ลักษณะสำคัญของการพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาลสู่การวิจัย

การปฏิบัติการพยาบาลสู่การวิจัย มีหลักสำคัญในการพิจารณาว่างานหรือสิ่งที่กำลังศึกษาอยู่เป็นการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย ๔ ประเด็น ดังนี้

๑. โจทย์การวิจัย พยาบาลต้องมีคำถามการวิจัยจากการปฏิบัติการพยาบาลจริงที่พยาบาลจัดการได้โดยอิสระ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาหรือพัฒนางาน

๒. ผู้ทำวิจัย ต้องเป็นพยาบาลที่เป็นผู้ดำเนินการทำงานวิจัยจากโจทย์ปัญหาที่เกิดขึ้น

๓. ผลลัพธ์ของการวิจัย ทีมพยาบาลผู้วิจัยต้องวัดที่ผลที่เกิดขึ้นต่อตัวผู้ป่วยหรือผู้รับบริการที่มีผลต่อผู้ป่วยโดยตรง

๔. การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ทีมพยาบาลควรนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการบริการผู้ป่วยหรือผู้รับบริการโดยตรง หรือต่อการจัดบริการผู้ป่วยหรือผู้รับบริการขั้นตอนการทำวิจัยดังนี้

- การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัย
- การกำหนดปัญหาหรือคำถามของการวิจัย
- การกำหนดวัตถุประสงค์
- การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย
- การกำหนดระเบียบวิธีวิจัย
- การวิเคราะห์ผลที่ได้จากการวิจัย
- การอภิปรายผลที่ได้จากการวิจัย

- การเสนอแนะผลที่ได้จากการวิจัย
- การเขียนเอกสารอ้างอิง
- การเผยแพร่ผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ ๑ การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัย เป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญที่สุด งานวิจัยจะออกมาอย่างไรขึ้นอยู่กับ การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัย ซึ่งผู้วิจัยต้องอ่านศึกษาวิเคราะห์ วิเคราะห์ให้ละเอียดถี่ถ้วน จึงจะเกิดประโยชน์ การอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ต่างจากการอ่านเพื่อเอาใจความธรรมดา อีกทั้งยังต้องใช้เวลาค่อนข้างมาก ฉะนั้นจึงผู้วิจัยมีความจำเป็นต้องฝึกฝนให้เกิดทักษะในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ การอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ เป็นการอ่านที่มุ่งให้ได้เนื้อความจริง ๆ ทุกขั้นตอน มิใช่อ่านเพียงเพื่อรู้ผลจากวรรณกรรมและการวิจัยเท่านั้น แต่ต้องวิเคราะห์ที่มาที่ไป รายละเอียดทุกขั้นตอนของเรื่องที่อ่าน จึงต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ทบทวน กลับไปกลับมาหลายครั้ง เพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องที่กำลังอ่าน โดยเฉพาะในกรณีที่เป็นเนื้อเรื่องซึ่งมีผู้เรียบเรียงเขียนไว้หลายคน ผู้อ่านยังต้องพยายามอ่าน-คิด-วิเคราะห์ข้อเขียนของผู้เรียบเรียงแต่ละคนนับเป็นขั้นตอนแรกของการอ่านทบทวน จากนั้นจึงนำสรุปผลที่ได้จากการอ่าน-คิด-วิเคราะห์เหล่านั้น มาวิเคราะห์-เปรียบเทียบเพื่อหาข้อสรุปให้กับเรื่องเหล่านั้นด้วยตัวผู้อ่านเอง จากการกระทำดังกล่าวผู้อ่านก็จะได้เรียนรู้จากผลที่ได้จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ จากประเด็นที่แตกต่างหรือเหมือนกันของผู้เรียบเรียงแต่ละคนซึ่งนับเป็นขั้นตอนที่สอง ขั้นตอนสุดท้ายคือผู้วิจัยนำสิ่งที่ได้จากการสรุปเปรียบเทียบมาสรุปเป็นแนวทางสำหรับการกำหนดประเด็นการวิจัยสำหรับผู้วิจัยเอง โดยจะเป็นการประยุกต์แนวคิด หรือสอดคล้องกับข้อเขียนของผู้เรียบเรียงคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเหตุผลและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังตัวอย่างในบทต่อไป การอ่านทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัย จะได้ประโยชน์น้อยมากถ้าปราศจากการอ่านเชิงวิเคราะห์-วิจารณ์-เปรียบเทียบ การอ่านทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่ดี จะช่วยให้ผู้อ่านได้แนวคิดครบทุกขั้นตอนของการทำวิจัย เริ่มตั้งแต่หัวข้อการวิจัย ปัญหาหรือคำถามของการวิจัย วัตถุประสงค์ของการทำวิจัย กรอบแนวคิดของการ ทำวิจัย ระเบียบวิธีการวิจัย การวิเคราะห์ผลการวิจัย การวิจารณ์ผลการทำวิจัย การเสนอแนะผลที่ได้จากการทำวิจัย การอ้างอิงเอกสารที่เกี่ยวข้อง และเทคนิคการนำเสนอผลการวิจัย รวมไปถึงแนวทางในการเผยแพร่ผลการทำวิจัย

ขั้นตอนที่ ๒ การกำหนดปัญหาหรือคำถามของการวิจัย การกำหนดปัญหาหรือคำถามของการวิจัยเป็นผลมาจากการอ่านทบทวนวิเคราะห์วรรณกรรมและงานวิจัยที่ดี ก็เกิดคำถามหรือปัญหา เพื่อนำมาสู่การวางแผนค้นหาคำตอบอย่างมีระบบ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การวางแผนทำวิจัยนั่นเอง ปัญหาการวิจัยหรือคำถามการวิจัยคืออะไร ผู้วิจัยจะต้องชัดเจนว่า เรื่องที่กำลังสนใจอยู่มีปัญหาหรือไม่ และถ้ามี ปัญหานั้นคืออะไร เป็นปัญหาที่สามารถหาคำตอบได้ โดยไม่ต้องใช้กระบวนการทางการวิจัยหรือไม่ ถ้าเป็นคำถามที่สามารถตอบได้ก็ไม่ต้องจำเป็นต้องทำวิจัย การพิจารณาว่าเรื่องที่กำลังสนใจเป็นปัญหาหรือไม่นั้น มีวิธีการพิจารณาได้หลายวิธี วิธีหนึ่งคือ พิจารณาจากการเพิ่มขึ้นของแนวโน้มของปัญหา ขนาดของปัญหา และความรุนแรงของปัญหา หรือผลกระทบที่เกิดจากปัญหาเหล่านั้น ทั้งด้านสุขภาพ และสังคม รวมไปถึงความทันสมัย เป็นเรื่องที่ตรงกับความต้องการในขณะนั้นหรือไม่ ด้วยเหตุนี้การอ่านเชิงวิเคราะห์จึงมีความสำคัญยิ่ง พยายามที่สนใจพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งเป็นงานที่พยาบาลปฏิบัติประจำทุกวันสู่การพัฒนางานวิจัย จะต้องเริ่มกำหนดปัญหาการวิจัยจากการปฏิบัติการพยาบาล จะต้องมีการประเมินในการปฏิบัติงานการพยาบาล และควรมีความรู้ในกระบวนการทำวิจัย ลักษณะของปัญหาการวิจัยจากการปฏิบัติงานควรเป็นปัญหาที่สามารถจัดการได้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานของพยาบาลควรเป็นปัญหาที่พยาบาลวิชาชีพสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวทางในการกำหนดปัญหาการวิจัยดังนี้

การตั้งคำถามที่เป็นข้อสงสัยจากการปฏิบัติการพยาบาลเป็นประจำ เพื่อถามตนเองเองอยู่เสมอเช่นถ้าปฏิบัติการพยาบาลด้วยวิธีอื่นจะดีกว่าหรือไม่ ลักษณะคำถามงานวิจัยจากงานประจำมี ๓ ประเภท

๑) ประเภทคำถามเชิงพรรณนา การได้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร มีลักษณะเช่นไร และเกิดขึ้นอย่างไร เช่น ผู้ที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยแผลไฟไหม้ มักตั้งคำถามว่าการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยที่มารับบริการในคลินิกเรานั้นทำอะไรบ้าง และทำอะไรทำอย่างไรผู้ป่วยที่มีแผลไฟไหม้จะมีการเจ็บปวดน้อยที่สุดเมื่อทำแผล

๒) ประเภทคำถามเพื่อพิสูจน์ปัจจัยเสี่ยงหรือพิสูจน์ความสัมพันธ์ โดยผู้ที่ปฏิบัติงานมุ่งศึกษาว่าปัจจัยใดที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยใดเป็นปัจจัยเสี่ยง หรือปัจจัยที่ป้องกัน

๓) ประเภทคำถามเพื่อพิสูจน์ผลการทดลองเป็นคำถามที่ถามถึงการทดลองแก้ปัญหาในการทำงานประจำโดยใช้วิธีการใหม่ที่ยังไม่เคยมีใครทำมาก่อน เช่น การนำแนวปฏิบัติในการป้องกันการติดเชื้อในการใส่ท่อเครื่องช่วยหายใจจะช่วยลดการติดเชื้อในผู้ป่วยหลังผ่าตัดสมองหรือไม่

ขั้นตอนที่ ๓ การกำหนดวัตถุประสงค์ผลจากความชัดเจนของปัญหาการวิจัยเป็นแนวทางสำคัญที่ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถนำมาใช้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ชัดเจน สอดคล้อง ตรงกับสิ่งที่ต้องการหาคำตอบหรือที่ยังเป็นปัญหา การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ดีจะต้องเป็นวัตถุประสงค์ที่สามารถวัดได้ ชัดเจนถูกต้อง ตรงประเด็นกับเรื่องที่ต้องการหาคำตอบ วัตถุประสงค์การวิจัยเปรียบเสมือนเข็มทิศที่บอกทิศทางการวิจัยว่าจะดำเนินไปในลักษณะใด วัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในงานวิจัยเป็นหัวใจสำคัญ เพราะจะต้องเชื่อมโยงระหว่างผลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยในอดีตกับงานวิจัยเรื่องใหม่ที่กำลังจะทำหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า วัตถุประสงค์เป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยไปสู่มิติของการค้นคว้าศึกษาวิจัยเรื่องใหม่ว่าสิ่งที่ต้องการค้นหาคำตอบคืออะไร

ขั้นตอนที่ ๔ กรอบแนวคิดในการวิจัย เป็นแผนภูมิที่แสดงแนวคิดของทิศทางในการวิจัย แสดงความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างตัวแปรที่ศึกษา ซึ่งได้มาจากการกำหนดวัตถุประสงค์ และการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นแผนภูมิกรอบแนวความคิดในการวิจัยที่จะต้องสื่อและขยายความให้ชัดเจน เพื่อเชื่อมโยงความคิดต่อเนื่องจากวัตถุประสงค์ของการวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัยที่ดีจะต้องเป็นแผนภูมิที่อ่านแล้วสามารถอธิบายผู้อ่านได้ถึงความเกี่ยวพันซึ่งกันและกันในเชิงเหตุและผลระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ต้องการศึกษาได้ ต้องมีความชัดเจนและเป็นตัวแทนจากการสรุปสาระสำคัญของแนวคิดในการวิจัยทั้งหมดที่ผู้วิจัยสามารถใช้เป็นทั้งสื่อและสาร สำหรับสรุปและนำเสนอให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดายภายในระยะเวลาอันสั้น

ขั้นตอนที่ ๕ การออกแบบการวิจัยที่ใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาลการออกแบบการวิจัยเป็นแผนการดำเนินงานวิจัยที่พยาบาลผู้วิจัยกำหนดว่าจะมีการศึกษาอย่างไร ตั้งแต่การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะศึกษา วิธีการทดลอง (ถ้ามี) การได้มาของกลุ่มตัวอย่าง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือการวิจัย การควบคุมคุณภาพการวิจัย วิธีการจัดการกับข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

๕.๑ ประเภทการวิจัยการวิจัยทางการพยาบาลแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ คือแบบการวิจัยเชิงปริมาณ และแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ

๕.๑.๑ แบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research design) เป็นแบบการวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าความจริงเป็นสิ่งที่พิสูจน์ได้ มีเหตุผลเป็นสากลโดยใช้ปรัชญาปฏิฐานนิยม (Positivism) ได้แก่

๑) การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่ทำการศึกษาซึ่งอาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นของบุคคลก็ได้เช่น การสำรวจความพึงพอใจในการจัดการข้อร้องเรียนการปฏิบัติการพยาบาล

๒) การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation research) การวิจัยเชิงความสัมพันธ์เป็นการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆที่พบในการปฏิบัติการพยาบาลเช่นการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการกลับมาเป็นซ้ำในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองปัจจัยที่ทำให้เกิดแผลที่เท้าของผู้ป่วยเบาหวาน

๓) การวิจัยรายกรณี (Case study research) เป็นการรายงานผู้ป่วย (Case report) และรายงานกลุ่มผู้ป่วย (Case series) รายงานผู้ป่วย เป็นการรวบรวมข้อมูลจากผู้ป่วยและรายงานบุคคล ส่วนรายงานกลุ่มผู้ป่วย เป็นรายงานเกี่ยวกับผู้ป่วยหลายๆคนที่ป่วยด้วยโรคเดียวกันในช่วงระยะเวลาหนึ่ง การศึกษานี้เป็นการศึกษาในผู้ป่วยจำนวนน้อย ดังนั้นจึงไม่สามารถขยายผลสรุปการวิจัย (Generalize) ไปใช้ในผู้ป่วยอื่นได้ อีกทั้งการศึกษานี้ไม่มีกลุ่ม

๔) การวิจัยปฏิบัติการ (Action research) เป็นการวิจัยที่ศึกษาที่มีระเบียบวิธีการเฉพาะ ประกอบด้วยการกำหนดปัญหาในการปฏิบัติการพยาบาล การแสวงงู่ทางในการแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆในการแก้ปัญหาการบันทึกรายละเอียดผลการปฏิบัติการ การสรุปและเสนอผลการแก้ปัญหาเช่นการพัฒนาแนวทางในการพัฒนาบริการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริการในหอผู้ป่วยนอกอายุรกรรม

๕) การวิจัยและพัฒนา (Research and development) เป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นนำผลการวิจัยมาเพื่อปรับปรุง เปลี่ยนแปลงเพิ่มคุณภาพประสิทธิภาพการท างานปกติในองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ โดยอาศัยยุทธศาสตร์วิธีการหรือเทคนิคต่างๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะธรรมชาติของงานหรือหน่วยงานนั้นๆมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นหลายวงรอบเช่น การพัฒนารูปแบบการให้บริการพยาบาลแบบองค์รวมในคลินิกการให้คำปรึกษา

๖) การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental design) เป็นการวิจัยเพื่อพิสูจน์เชิงเหตุผลของปรากฏการณ์ต่างๆ โดยมีการจัดกระทำเป็นตัวแปรอิสระ (Intervention) เพื่อศึกษาผลที่มีต่อตัวแปรตาม และมีการควบคุมตัวแปรอื่นๆ ไม่ให้มีผลกระทบต่อตัวแปรตามในกรณีที่ไม่สามารถควบคุมสภาพการณ์ทดลองได้สมบูรณ์ จะเรียกว่าเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) เช่น ผลการให้โปรแกรมโดยใช้ผู้จัดการสุขภาพในผู้ป่วยโรคหัวใจขาดเลือด

๗) การวิจัยจากเหตุไปหาผลแบบไปข้างหน้า (Prospective cohort study) การศึกษานี้ ผู้วิจัยเริ่มทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ศึกษา เช่น การศึกษาไปข้างหน้าเกี่ยวกับการหายของแผลผ่าตัดตามระยะเวลา ๖ เดือน ๑ ปี เป็นต้น

๘) การศึกษาจากเหตุไปหาผลแบบย้อนหลัง (Retrospective cohort study) การศึกษานี้มีหลักการเหมือนกับการศึกษาจากเหตุไปหาผลแบบไปข้างหน้าคือ ผู้วิจัยเริ่มทำการศึกษาโดยแบ่งกลุ่มที่จะศึกษาออกตามลักษณะของปัจจัยแล้วติดตามวัดผลการเกิดโรค แต่แตกต่างกัน คือ ข้อมูลที่ทำการเก็บรวบรวม ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลด้านปัจจัยและข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นโรคได้เกิดขึ้นแล้ว การติดตามผู้เข้าร่วมวิจัยทำโดยการศึกษาประวัติข้อมูลย้อนหลัง และดูข้อมูลปัจจุบันว่าผู้เข้าร่วมมีโรคเกิดขึ้นหรือไม่ ตัวอย่างเช่น มีการเก็บข้อมูลพฤติกรรมการให้นมทารกในช่วงขวบปีแรก และการเก็บข้อมูลฟันผุในเด็กในเด็กอายุได้ ๓ ปี ผู้วิจัยทำการศึกษาโดยเปรียบเทียบความถี่ของการได้รับการดูดนมขวดในช่วงขวบปีแรก เพื่อจะดูว่ามีอัตราการเกิดฟันผุต่างกันอย่างไร โดยทำการตรวจฟันเมื่อเด็กอายุได้ ๓ ปี จากตัวอย่างนี้จะเห็นว่ามีารเก็บ

ข้อมูล พันธุ์ เวลาปัจจุบัน แต่มีการตามย้อนดูประวัติการดูคนหมวดที่มีการบันทึกไว้แล้วในอดีต จะเห็นว่าด้วยรูปแบบการศึกษา เป็นการติดตามดูข้อมูลจากเหตุไปหาผล

๕.๑.๒ แบบงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research design) เป็นแบบการวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐานความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในบริบททางสังคมวัฒนธรรมเฉพาะ ที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์หรือเกิดจากการปฏิบัติการพยาบาล และเมื่อทบทวนความรู้ที่มีอยู่แล้วยังไม่มีคำตอบที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาที่พบหรือพัฒนางานให้ดีขึ้นได้โดยใช้ปรัชญาปรากฏการณ์นิยม (Phenomenology)

๕.๒ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (Sample) คือ ตัวแทนของประชากรที่มีคุณลักษณะที่เหมาะสมในการอ้างอิงผลการวิจัยกลับไปยังประชากรประชากรในการวิจัย (Population) คือ กลุ่มของสิ่งที่ต้องการจะศึกษาทั้งหมด

๕.๒.๑ การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เพียงพอเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้สามารถวางแผนการวิจัยได้อย่างเหมาะสม ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม วิธีการคำนวณเพื่อกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างมีหลายวิธี แต่ในปัจจุบัน มีสูตรที่ช่วยในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่สะดวกต่อการใช้งาน คือ การใช้โปรแกรม G*Power ในการคำนวณ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพจำนวนกลุ่มตัวอย่างไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับกรณีของข้อมูลที่ศึกษา

๕.๒.๒ การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เมื่อระบุขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้ว สิ่งที่คุณวิจัยต้องพิจารณาต่อไป คือ วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะสอดคล้องกับประชากรมากที่สุด ซึ่งวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น ๒ วิธี คือ การเลือกโดยการสุ่ม (Random sampling) เช่น การสุ่มอย่างง่าย การสุ่มอย่างเป็นระบบ การสุ่มแบบชั้นภูมิ การสุ่มแบบคลัสเตอร์ และการสุ่มแบบหลายขั้นตอนแต่ที่พบบ่อยในการวิจัยในการปฏิบัติการพยาบาลเชิงปริมาณ และการเลือกโดยไม่สุ่ม (Nonrandomsampling) เช่น การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) การบอกต่อ (Snow ball) ซึ่งนิยมใช้ในวิจัยเชิงคุณภาพ

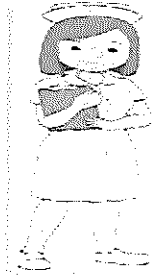
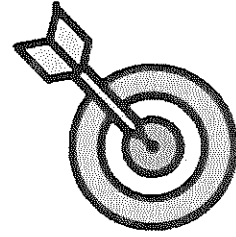
๕.๓ เครื่องมือในการวิจัยในการวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยใช้เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูล (Data) ทั้งในลักษณะที่เป็นค่าของตัวแปร ที่ต้องการศึกษา หรือลักษณะที่เป็นการพรรณนา เช่น แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบบันทึก หรือวิธีการคัดลอกข้อมูลสุขภาพจากเวชทะเบียนหรือรายงาน แล้วจึงนำมาใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป ทั้งนี้เมื่อได้เครื่องมือการวิจัยที่มีคุณภาพแล้ว จะนำไปใช้เก็บรวบรวม การวิจัยเชิงคุณภาพใช้ผู้วิจัยเป็นเครื่องมือในการวิจัยซึ่งต้องได้รับการฝึกฝน วิธีการคิด การสื่อสาร การวางตัวเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

๕.๔ จริยธรรมการวิจัยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งของผู้ป่วยและผู้รับบริการ จะมีประเด็นทางจริยธรรมที่เกี่ยวข้อง คือ การขอความยินยอมและการรักษาความลับ และการไม่ก่อให้เกิดโทษภัยในการทำงาน

๕.๕ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลวิธีการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณที่นิยมใช้กันมาก คือการสัมภาษณ์ การตอบแบบสอบถาม แบบบันทึก เป็นต้น ส่วนการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพที่นิยมใช้กันมาก คือ การสังเกต การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม และการเก็บข้อมูลเอกสาร ภาพต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบความเชื่อถือได้และความอึดตัวของข้อมูล

ขั้นตอนที่ ๒ การวิเคราะห์ผลที่ได้จากการวิจัย ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนของการประมวลผลที่ได้จากข้อมูลในแบบวัดทั้งหมด มานำเสนอผลในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย หรือการบรรยายเพียงอย่างเดียว ซึ่งผู้วิจัยจะต้องใช้ความรู้ทางด้านระบาดวิทยา และสถิติ มาเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์นำเสนอผล การนำเสนอข้อมูลในตารางแต่ละตารางจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนว่า ต้องการเสนอผลหรือต้องการแสดงอะไร

มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ คือ ผู้มีคุณธรรม ความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติกรพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ มีสมรรถนะในการเป็นผู้นำ สามารถบูรณาการแนวคิด ทฤษฎี หลักฐานเชิงประจักษ์ และศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนในการปฏิบัติกรพยาบาลผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุ และครอบครัว สามารถสร้างงานวิจัยทางการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ ตลอดจนสามารถคิด วิเคราะห์และตัดสินใจในการวางแผน บริหารจัดการ ประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้อง

หลักสูตรการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ มีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาสุขภาพที่ซับซ้อน และให้การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุและครอบครัวอย่างต่อเนื่อง บนพื้นฐานของจริยธรรม จรรยาบรรณ และมาตรฐานวิชาชีพ สอดคล้องกับระบบสุขภาพของประเทศ และความต้องการของสังคม เป็นผลให้เกิดองค์ความรู้ในสาขาวิชาชีพ ที่นำไปสู่การพัฒนางาน สดงาน ให้ประสบความสำเร็จทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติและคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

ประกอบด้วยรายวิชา

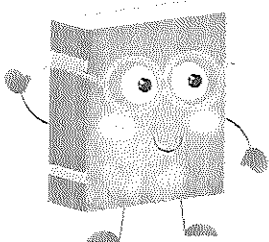
- NSID 610 Theories and Concepts in Nursing
- NSID 613 Statistics and Nursing Research
- NSID 620 Evidence-Based Nursing
- NSID 627 Health Policy and Leadership
- NSAG 601 Pathophysiology and Pharmacology in Adult and Gerontological Nursing

- NSAG 602 Adult and Gerontological Nursing I
- NSAG 603 Adult and Gerontological Nursing Practicum I
- NSAG 604 Adult and Gerontological Nursing Practicum II
- NSAG 607 Research Seminar in Adult and Gerontological Nursing
- NSID 698 Thesis

สิ่งที่ได้รับจากการศึกษา

1. ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถในการจัดการปัญหาสุขภาพที่ซับซ้อนในผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ เพื่อพัฒนาคุณภาพการพยาบาล ตามมาตรฐานวิชาชีพ จริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
2. สามารถประยุกต์เทคโนโลยีและสารสนเทศทางสุขภาพ การจัดการปัญหาสุขภาพซับซ้อนในผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
3. มีทักษะในการสื่อสาร การปฏิสัมพันธ์ และเป็นผู้นำได้อย่างเหมาะสม
4. สามารถสร้างผลงานวิจัยทางการพยาบาลผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุและเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณะ

การพัฒนา

- นำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาพัฒนาการจัดการปัญหาสุขภาพที่ซับซ้อนในผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ เพื่อพัฒนาคุณภาพการพยาบาล ตามมาตรฐานวิชาชีพ
- ประยุกต์เทคโนโลยีและสารสนเทศทางสุขภาพ การจัดการปัญหาสุขภาพซับซ้อนในผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
- สร้างผลงานวิจัยทางการพยาบาลผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุและเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณะ

